

měsíčník, který Vás osvěží

ROSEŇÍ

číslo 16

prosinec 2015

CENTRUM
RoSa

● PROGRAM NA PROSINEC

rozhovor s osobností

● JANA a MILAN KOVÁŘOVI

o manželství a soudržnosti

hosté v RoSe

● EMMA a BARBORA SRNCOVY

výtvarnice a herečka
matka a dcera

SeniorSen

● MARTY SMOLÍKOVÉ

● ŠŤASTNÉ A VESELÉ

Těšte se!
Radujte se!
Rozjímejte!

Rezidence pro seniory RoSa • Střelničná 1680, Praha 8 - Kobylisy
Infolinka: 800 800 750 • info@rezidencerosa.cz • www.rezidencerosa.cz

REZIDENCE
RoSa

Rezidence RoSa pro seniory v Praze otevřena

- Byty 1kk, 2kk – nájemní bydlení se službami pro seniory
- Otevřenost vůči veřejnosti, bezpečnost a soukromí pro klienty
- Výborná dopravní dostupnost do centra Prahy (trasa metra C, zastávka Kobylisy)
- Asistenční pohotovostní služba
- Praktický lékař a psychiatr přímo v objektu
- Aktivizační programy, knihovna, multifunkční sál
- Kavárna, restaurace, kadeřnictví, manikúra, pedikúra
- 24h tísňová péče a ostraha objektu

Střelnická 1680/8, Praha 8 | info@rezidencerosa.cz | +420 234 097 838 | www.rezidencerosa.cz

Úvodník

Vážený a milí čtenáři, první adventní neděle nás letos zastihla ještě v listopadu.

Všude již znějí vánoční písně, i když jejich čas

teprve nastává. S rokem 2015, který se schyluje ke konci, se loučíme také s prvním rokem RoSy.

Jaký ten náš první rok byl?

To zhodnotíme během našich společných předvánočních setkání. Těšíme se na rok nový a věříme, že nám přinese radost a spokojenost. Děkujeme za Vaše podněty.

Mgr. Anna Ježková

Jaký byl listopad?

I když to začátkem měsíce nevypadalo, začala již zima.

Sem tam se objevily i sněhové vločky. Listopad nám přinesl zajímavé události nejen v RoSe. Oslavili jsme 17. listopad, Den boje za svobodu a demokracii, krásným koncertem Foersterova komorního sdružení v Libeňském zámečku. V RoSe jsme tento měsíc přivítali Martu Smolíkovou, která nám velmi zajímavě vyprávěla o své práci nejen v Knihovně Václava Havla.

Dozvěděli jsme se i něco o současné kulturní situaci.

Její SeniorSen si můžete přečíst na následujících stránkách. Na vlnách cestování se neslo promítání dokumentárního filmu České kořeny ve Švédsku, které vzniklo ve spolupráci s Českým dialogem. V prosinci se můžete těšit na povídání a promítání Českých kořenů ve Švýcarsku. Jeden úterní podvečer nám zpříjemnil náš zcestovalý rezident Jakub Roos svou přednáškou o kulturních rozdílech mezi zeměmi. Návštěvnost byl hojná a přednáška i přednášející měli úspěch. Doufáme, že nám zachováte přízeň i v čase adventním, na který jsme pro Vás připravili bohatý program.

Anna Sobotová

ROSENÍ

měsíčník, ročník 1., číslo 16/2015
vydává Centrum RoSa, z.s.
Střelná 1680, Praha 8 - Kobylisy
tel. 212 270 611
redakce@centrumrosa.cz
tisk: www.TISKDO1000.cz
náklad 200 výtisků
výrobní cena jednoho výtisku cca 30 Kč

Redakce:

výkonná ředitelka: Mgr. Anna Ježková
šéfredaktorka:
MgA. Marta Dietrich Dvorská
grafické zpracování: Bc. Anna Sobotová
výtvarník: Jan Vincenc Šubrt
jazyková korektorka:
RNDr. Anna Habersbergerová
stálí spolupracovníci:
členové Aktiv klubu a rezidenti RoSa

Titulní strana: grafická úprava Sandra Šecová, kresba Jan V. Šubrt

Program prosinec 2015

1. 12. úterý

10:00 Počítače pokročilí
10:30 Počítače začátečníci

15:00

Cestopisná přednáška Renaty Burianové na téma Itálie

2. 12. středa

14:00 Aktiv klub
14:00 Bridžový klub

16:30

České kořeny ve Švýcarsku - promítání dokumentu a beseda s účastníky

3. 12. čtvrtek

15:30 Angličtina začátečníci
16:30 Angličtina pokročilí
18:00 Tribal fusion belly dance

4. 12. pátek

13:00 Vánoční vystoupení žáků ZŠ Glowackého
17:00 Tribal fusion belly dance
18:00 Taurus - Mikulášská živá hudba k tanci a poslechu

7. 12. pondělí

10:00 Dokončovací práce na keramice ve Spirále

13:00- 18:00

Vánoční trh v RoSe

18:00 Tribal fusion belly dance

8. 12. úterý

10:00 Počítače pokročilí
10:30 Počítače začátečníci
14:00 Schůze s klienty

9. 12. středa

14:00 Aktiv klub
14:00 Bridžový turnaj
18:00 Taurus - živá hudba k tanci a poslechu

10. 12. čtvrtek

10:00 Tvořivá dílna tvorba vánočních svícňů
14:00 Tvořivá dílna pokračujeme s plstěním
15:30 Angličtina začátečníci
16:30 Angličtina pokročilí
19:00 Tribal fusion belly dance

11. 12. pátek

17:00 Tribal fusion belly dance
19:00 Taurus - živá hudba k tanci a poslechu

14. 12. pondělí

10:00 Beseda s farářem Josefem Brtníkem
13:00 Cvičení pro seniory
17:00 Vánoční koncert Spirály
18:00 Tribal fusion belly dance

15. 12. úterý

10:00 Vánoční poslechovka
14:00 Bridžový turnaj
14:00 Den otevřených dveří

16:00 Hosté v RoSe

Emma a Barbora Srncovy

16. 12. středa

14:00 Aktiv klub s návštěvou pana faráře M. Erdingera
18:00 Taurus - živá hudba k tanci a poslechu

17. 12. čtvrtek

10:00 Tvořivé dílny technika enkaustika práce s horkým voskem
15:30 Angličtina začátečníci
16:30 Angličtina pokročilí

18:00

Vánoční koncert
klasický zpěv, klavír a tanec

18. 12. pátek

18:00

Vánoční ples
se skupinou Taurus

19. 12. sobota

14:00
Předvánoční dovádění dětí

21. 12. pondělí

13:00 Cvičení pro seniory
18:00 Tribal fusion belly dance

22. 12. úterý

15:00 Vánoční posezení s klienty

23. 12. středa

14:00 Vánoční Aktiv klub

28. 12. pondělí

13:00 Cvičení pro seniory

30. 12. středa

14:00 Silvestrovský Aktiv klub
19:00 Taurus - Předsilvestrovská hudba k tanci a poslechu

Ceník

Aktiv klub - 50 Kč

kreativní myšlení, trénink paměti, slovní hry, tvořivé psaní
pod vedením MgA. Marty Dietrich Dvorské

Taurus - hudba k tanci a poslechu - 60 Kč

kapela Taurus představuje široký repertoár českých a zahraničních písní

Cvičení pro seniory - 50 Kč

zdravotní cvičení mohou navštěvovat i handicapovaní lidé, cvičí se v sedě

Výuka počítačů - 20 Kč

Bridžový turnaj - 10 Kč pro členy Bridžového klubu seniorů, pro nečleny 30 Kč

Výuka anglického jazyka - 50 Kč

vyučuje Mgr. Jan Kyška

Tvořivá dílna - pokračujeme s plstěním - 40 Kč

Tribal fusion belly dance

1. hodina zdarma, další 100 Kč/lekce
nový taneční styl - mix afrických, indických, východních a dalších tanců

České kořeny ve Švýcarsku

vstupné dobrovolné

Cestopisná přednáška Renaty Burianové

Vánoční koncert Spirály

17:00 - 18:00 nejmenší hudebníci
18:00 - 19:00 starší a pokročilí hudebníci
vstupné pro seniory a děti je zdarma
ostatní 30 Kč

Host v RoSe - 40 Kč

Tvořivé dílny

tvorba vánočních svícňů a enkaustika - zdarma

Vánoční trh v RoSe - zdarma

Vánoční koncert - 40 Kč

Vánoční ples - vstupné 80 Kč

Dokončovací práce na keramice— 30 Kč

Členové Klubu RoSa mají slevu 10 Kč
na všechny aktivity
Rezidenti RoSy mají vstup na veškeré akce zdarma

Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa

tel: 212 270 611

recepce@rezidencerosa.cz

Změna programu vyhrazena

Podrobné informace o jednotlivých akcích budou k dispozici na tabuli u recepcce.

Zdravotní cvičení na židlích

V červenci letošního roku jsme začali cvičit na židlích. Zdálky toto cvičení vypadá nevinně, ale při bližším ohledání zjistíte, že protáhnete a procvičíte celé tělo – doslova od hlavy k patě. Zdravotní cvičení na židlích je určeno všem bez rozdílu věku. Nezáleží na fyzické kondici, protože ti méně zdatní brzy ty zdatnější doženou a každý cvičí podle svých možností. Jedná se o jednoduché cviky, které postupně uvolní a protáhnou všechny důležité klouby a svaly. Důraz je kladen na uvolnění ramen a pánve. Nezapomínáme ani na chodidla a kotníky. Právě chodidlo nese celou váhu našeho těla a je do značné míry zodpovědné za naši rovnováhu. Procvičujeme a zpevňujeme svaly pánevního dna, hýžděové svaly a svaly nohou a nacvičujeme správný pohybový stereotyp chůze. Ač je to paradoxní, tak právě v sedu na židli se můžeme naučit chodit uvolněně a vzpřímeně.

Scházíme se každé pondělí od 13 hodin a od ledna 2016 budeme cvičit dvakrát v týdnu, v pondělí a ve čtvrtek od 13 hodin.

SeniorSen Marty Smolíkové

Když to takhle půjde, žádné peníze nebudou...

Ale hlavně si říkám: abychom si udrželi životní standard, na který jsme si tak rychle zvykli. To bude zřejmě velice těžké, protože to, v čem žijeme - bohatství a luxus - naše historie nepamatuje. Samozřejmě, jsou problémy, ale doufám, že společnost bude mít určitou stabilitu, nebudou velké válečné konflikty, bude tu bezpečí, základní služby budou fungovat pro všechny, lidé i společnost budou solidární. Tedy udržet si kvalitu života! A přestat plýtvat!

Samozřejmě bych si přála prožít aktivní stáří: být s lidmi, které mám ráda, mít kulturní vyžití, cestovat... ráda si odjedu na chvíli do přírody, ale jinak jsem městský člověk.

A přála bych si, aby lékaři uzdravovali na těle i na duchu. Aby medicína nebyla jenom instalatérská práce napojená na farmaceutický průmysl. To je pro stáří velmi důležité.

BÁSEŇ Z ROSY VII.

Josefa Tibitanzlová

Konečně přišel všech dětí sen
Kdepak se toulal?
Kdepak se skrýval jen?
Měl křídla slabá
nechtěla ho nést?
Anebo zabloudil?
Je tolik cest...
Dnes je však s námi
všech dětí sen - Štědrý den
My děti už starší se také těšíme
i když se naoko tomu bráníme
Chceme se také radovat a radost mít
A tak to má být!

Hosté v RoSe

Emma a Barbora Srncovy

výtvarnice a herečka - matka a dcera

úterý 15. 12.
od 16:00

Emma Srncová se po maturitě živila jako fotomodelka, točila reklamy a jezdila na módní přehlídky. V roce 1960 nastoupila jako herečka do Černého divadla Jiřího Srnce, kterého si vzala za manžela. Nejprve malovala pro své potěšení, pak začala spolupracovat na divadelních výpravách a po rozvodu v roce 1980 už měla malování jako svou profesi. Vystavovala v mnoha zemích: v Německu, Velké Británii, Španělsku, Švýcarsku, Monaku, Portugalsku... Nyní už ji nebaví cestovat, a tak vystavuje výhradně po vlastech českých. Její práce je její koníček.

Barbora Srncová vystudovala pražskou Státní konzervatoř. Mezi její nejznámější role patří postava Rampepurdy ze seriálu Bylo nás pět. Hrála v Divadle Vítězslava Nezvala v Karlových Varech, v Černém divadle Praha, v Divadle Panoptikum, v Divadle Ta Fantastika. V roce 2006 se provdala za herce, hudebníka a moderátora Petra Rajcherta. Nyní se věnuje rodině a malování.

140 g slunečnicových semínek
90 g lněných semínek
145 g ovesných vloček
(můžete použít jiné, třeba jáhlové)
50 g dýňových semínek
70 g mandlí nebo jiných ořechů
3–4 lžice psyllia
(lze koupit v lékárně)
8–12 g soli (cca lžička dle chuti...)
350 ml vody
3 lžice olivového oleje
(nebo jiného, hl. kvalitního)

Recept na přání

CHLEBA NECHLEBA

Promíchejte vodu a olej se suchou směsí. Přesypete do formy vyložené pečicím papírem (pokud máte silikonovou, prostě nechte v ní), mokrou rukou uhladíte a rovnoměrně udusejte povrch, něčím přikryjte a nechte stát. Čeká Vás vzrušujících 12 hodin, během kterých můžete jít třeba spát. Veškeré zrní a ořešstvo nasaje vodu a především lněná semínka s psylliem vytvoří sliz (nebo prý gel), kterým se vše spojí. Troubu vyhřejte na 200 stupňů a formu do ní jednoduše vložte. Položte si nohy na stůl. Nechte 20 minut péct, poté vyklopte na plech a nechte dalších 30-40 minut opéct dohněda z druhé strany.

**Ona inženýrka architektka, on geolog -
žijí spolu již padesát čtyři let.
Podle jejich slov -
přes různé peripetie - šťastně.**

Nemohla jsem se nezeptat:

**Jak je možné tak dlouho spolu vydržet?
Mohou nám ostatním dát nějaký recept, návod
či radu?**

pan Milan:

Teď jde o to, jestli to chcete říct natvrdo, nebo to chcete balit. Já stejně nemám ve zvyku lhát. Ale vážně: náš vztah je postavený na důvěře. Já bych si nedovolil, kdyby tady na stole ležel dopis s jiným jménem než s mým, ho otevřít. Ležel by tady třeba tři roky, než by adresát přišel. Co není moje, do toho mi absolutně nic není. Neexistuje nechat se užrat zvědavostí. A pak - nikdy nesmíte přijít domů neohlášen. Jednou jsem při cestě z Mongolska zůstal den v Moskvě jenom proto, že jsem se domů nemohl dovolat. Chtěl jsem

set a po vysoké jedenáct set osmdesát. Za ruštinu dvacet korun. A studovali jsme při zaměstnání. Celé noci. Já studovala stavařinu - jsem inženýr architekt. Při studiu jsem pracovala v projektovém ústavu. Pak jsem šla na vysokou... Například Dům bible je dítě moje a docenta Draxlera. Za půl roku vyprojektovaný, za další dva měsíce postavený.

pan Milan:

Člověk musí začít od nuly. My jsme od nikoho v životě nedostali ani korunu.

Ale v manželství je důležitá jedna věc: hned na začátku si musíte říct, jak to s těmi penězi bude. Když bychom si žili každý za své - tak to bychom se nemuseli vůbec brát.

To by ani dlouhodobě nedělalo dobrotu.

Takže... my jsme se dohodli tak...

nebo i já se sebou jsem se dohodl tak, že žena dostane všechny peníze a já se nikdy nesmím zeptat, kde jsou, nebo proč nemáme na tohle a na tohle. Protože musím věřit, že ty peníze, které jsem jí dal, byly investované a utracené

Rozhovor s manželi Kovářovými

ženě oznámit, že se mimořádně vracím o několik týdnů dřív, než bylo v plánu. Ale protože jsem se nedovolal, zůstal jsem raději v Moskvě. Nechci přijet domů a divit se. I kdyby byla třeba jen v kině nebo v muzeu, tak vás to bude žrát.

paní Jana:

Skutečně, vždycky mi volal kde je a kdy přijede. I teď, když je pryč, mi volá, jak se mám, jestli jsem obědvala...

pan Milan:

Archeologové, zeměměřiči a geologové - to byly profese, které se vůbec neženily. Ti byli finančně na okraji společnosti. My měli peněz strašlivě málo.

paní Jana:

Začali jsem průmyslovkou a pak jsme šli na vysokou. Po průmyslovce se dostávalo devět

dobře, pro dobro rodiny. A tím to pro mne musí skončit. To je axiom, který nelze překročit.

Může mi to třeba trochu někdy vadit, ale musím si na to zvyknout.

Jak a kdy jste se seznámili?

paní Jana:

V tanečních. Když mi bylo patnáct a jemu šestnáct. S ním chodila maminka, protože mu chtěla vybrat nevěstu. A se mnou také chodila maminka. Ty dvě seděly vedle sebe a pak se skamarádily. Řekly si: „Ono na tom vlastně není nic špatného, ať spolu choděj’. Koupíme jim lístky do divadla, aspoň nám nebudou chodit na rande s nikým jiným.” V sedmnácti nám zaplatili dovolenou v Českém ráji.

To byla jejich logika. Taková ta předválečná. Ale rodiče si asi mysleli, že nás to pak přejde. Protože - když jsme se brali, tak žádný nadšení.

pan Milan:

No opravdu, rodiče nebyli moc šťastní. Na obou stranách si mysleli, že bychom si měli vzít někoho bohatšího.

My jsme se seznámili zhruba v těch šestnácti v tanečních a dotáhli jsme to na závodní tanec. Moje žena byla skutečně překrásná. Byla štíhlá v pase a ty krásný prsa! Na to jsem se chytil.

paní Jana:

(zčervenala)

No jo, byla jsem jak proutek. Do mých svatebních šatů se žádná moje vnučka nedostala.

pan Milan:

Takže jsme spolu chodili a pak jsem odešel na vojnu. Můj otec - jako prvorepublikový vyšší důstojník generálního štábu Československé armády - by ani nedovolil, abych na vojnu nešel. Tedy - těm mladým to dneska chybí.

To jim chybí jako sůl! Na vojně jsem byl v Košicích, potom v Prešově a po čtrnácti měsících, kdy jsem se nedostal domů, mi ruplo v bedně, trošku jsem něco vypil (což mladí lidé dělají) a zavola jsem asi v jednu hodinu z Košic do Prahy jejím rodičům a požádal jsem o ruku.

paní Jana:

Já jsem sehnala termín na květen.

pan Milan:

Ale já jsem se nemohl na vojně ženit. Takže jsem tou dobou - to jsem jezdil s nákladákem, to auto postavil za Martinem, kde se stavěla střelnice, na kopci někde na pole do bahna, slezl jsem dolů do údolí, sedl jsem na vlak a odjel jsem do Prahy.

Bez povolenky?

No samozřejmě! To jsem byl asi šestnáctý měsíc na vojně a věděl jsem, že by mě nikdo nepustil. Pokud někdo nezastřelil diverzanta, povolenku nedostal. Přijel jsem do Prahy, tady jsem se oženil, tři nebo čtyři dny jsme byli spolu na železné posteli z železných tyček v malém pokojíku v baráku.

paní Jana:

Brali jsme se na Libeňském zámečku. V roce 1961. A na hodinách bylo za pět minut dvanáct.

pan Milan:

Pak jsem se vrátil zase vlakem k tomu autu, které tam stálo asi deset dní na poli. Kolem toho zběsile rotoval nějaký poručík zelenej mozek: „Kovár! Kovár! Kde si boha jeho?!“ A já: „Soudruhu poručíku, šel jsem si dolů pro cigarety.“ „No, veď už půl hodiny tady na teba čekám! Tam je divizní poplach. Honem sadaj!“ Deset dní o mně nikdo nevěděl.

paní Jana:

Deset dní byl pryč! Sundal ten zelenej mundúr a chodil v normálních šatech. Mohli ho zavřít na doživotí.

pan Milan:

To by bylo historek na celou knihu. Měl jsem pestrý život... Já mohu říci obecně: Mám několik pilířů, o které se opírám a to je - pevná vůle! Nepochopím, jak někdo může říct, že nemůže přestat kouřit! To je otázka pevné vůle. Já jsem přestal po dvaceti letech ze dne na den.

V Mongolsku. Naučil jsem se kouřit na vojně - jak jinak. Pak jsem jezdil pořád do zahraničí a tam se kouřilo všude.

Další věc je víra. Víra v sebe, ve své možnosti, v to, že se všechno v dobré obrátí, pokud člověk chce jít vpřed. Vědět, že připraveným jest přáno. A potom víra obecně - jako náboženství. Myslím, že by to však měla být víra toho okruhu, v kterém člověk žije, ve kterém je vychovaný. Jak mi řekl Jeho Svatost dalajláma, že člověk by měl ctít náboženství toho regionu, do kterého se narodil.

paní Jana:

Manžel je silně věřící. S dalajlámou mluvil v Lánech v devadesátých letech. A ještě od něj dostal semínka, která se mají rozesít po světě, když někam jedeš.

pan Milan:

Je v tom symbolika obrovská.

Já taky pevně věřím v osud. Mám zážitky, které se skutečně staly... a samozřejmě to nikomu nebudu a nechci vnučovat.

Ani se nechci dostat do sporů s lidmi z různých vědeckých spolků, kteří tvrdí, že to je naprostý nesmysl. Řeknou: „Nemáš žádný důkazy.“

Ale několikrát jsem se sešel s něčím, co není běžné a co vás vyvede ze zaběhlých mezí.

Nemám potřebu to nikomu dokazovat.

Jsou prostě věci, které nejsou náhodou.

Nevěřím na náhody!

Třeba v poušti jsem viděl nevysvětlitelné magické spirály. Dvacet tři nás bylo, kdo jsme to viděli. Bohužel nikoho z nás nenapadlo vytáhnout fotoaparát.

Ale ještě k vašemu manželství...

pan Milan:

Aha, ono je to o manželství...

No, když přišla čtyřicítka - to je taková krizová doba. Když je totiž člověku kolem čtyřiceti, tak se nejčastěji rozchází, rozvádí. Člověk jede na plný pecky, chce něčeho dosáhnout, ví, že toho dosáhne, podává ty nejvyšší životní výkony duševní i tělesné. Čtyřicítka je takové poslední zvonění: proč já bych se měl nechat někým omezovat, děti už jsou velký...

Měli jsme velké štěstí - v téhle krizové době jsem dostal nabídku do Mongolska.

A my tam spolu odjeli. Sedm let jsme byli společně v Mongolsku a pracovali jsme tam. Najednou jsme se oba ocitli v poušti. Doma jsme na sebe neměli čas, setkávali jsme se pozdě v noci, každý jsme si dělali svou profesi, každý jsme jeli po svém a najednou jsme byli čtyřicetadvacet hodin v jurtě vedle sebe a měli jsme líbánky. Ve čtyřiceti letech jsme začali znova.

paní Jana:

Tam jste v té jurtě, ta má nízko dveře, takže se pokaždé praštíte, spíte tam ve spacím pytlí, pak si sednete před jurtu, vidíte milióny hvězd, kolem vyjí vlci... Byl to krásnej život!

I když pro ženskou náročnej. Ale asi nám to zachránilo manželství.

Já jsem tam kreslila mapy. Na příšerném rýsovacím dřevě. A jak mě komandoval! „Tahle tužka patří sem a tahle tam a tahle guma patří sem!“

Musela jsem mít i různé pastelky, vybarvovala jsem horniny. A jak jsem nechala ležet špatně pastelku, tak on přišel, nic neřekl, srovnal ty pastelky a upozornil, že sfoukává svíčku.

pan Milan:

No, to poprvé zjistila, co já dokážu. Jaký jsem perfekcionalista. A přes dvacet let nevěděla, co jsem v práci dělal.

paní Jana:

Já jsem mu říkala: „S tebou bych seděla v kanceláři tak pět minut.“

pan Milan:

Mongolsko nám zachránilo manželství. Partnerství to určitě prospělo.

To víte, že nic není ideální. Taky na sebe dokážeme ječet. To jsou ty hádky kvůli ohnutému hřebíku, jak říkám. Jestli někdo tvrdí, že se nehádá, nevěřím!

Žárlila jste?

pan Milan: Ta šíleně žárlila. To byly scény!

paní Jana: Jak to můžeš vědět, že jsem žárlila?

pan Milan: No, podle těch scén.

paní Jana: V pětasedmdesáti mám vrásky, ale ne ze žárlivosti.

pan Milan: Padesát čtyři let jsme spolu.

paní Jana: Tolerance a úcta.

Žádný jiný recept na to není.

Kalendárium v obraze

aneb

Co všechno odnes' a přines' čas

koláž Jan V. Šubrt

2. prosinec 1805 – Francouzské vojsko vedené císařem Napoleonem drtivě porazilo rusko-rakouské vojsko v bitvě u Slavkova

6. prosinec kolem roku 345 – Zemřel svatý Mikuláš, katolický biskup proslulý štedrostí k potřebným. Oslava jeho svátku je spojena s rozdáváním dárků dětem.

8. prosinec 1890 – Narodil se Bohuslav Martinů, český skladatel († 28. srpna 1959)

16. prosinec 1740 – Pruský král Fridrich II. Veliký napadl Slezsko, jež bylo tehdy součástí zemí Koruny české

17. prosinec 1770 – V Bonnu byl pokřtěn hudební skladatel Ludwig van Beethoven († 26. března 1827)

20. prosinec 1890 – Narodil se Jaroslav Heyrovský, český chemik, nositel Nobelovy ceny za chemii († 20. března 1967)

24. prosinec 1920 – Narodil se Jiří Hanzelka, český cestovatel († 15. února 2003)

Ptali jsme se našich rezidentů :
Jaké byly vaše NEJ Vánoce?

Nejkrásnější, nejvýraznější, nejsilnější vánoční zážitek či dárek:

Byli jsme v Sankt Gallen, napadl čerstvý sníh a šli jsme na půlnoční do kostela, který byl osvětlen a všechny hroby měly svíčky a všechno bylo ozářeno. A k tomu pod horami hráli muzikanti na lesní rohy Tichou noc. Tak to byl krásný moment takového - míru ve světě!

Já Vánoce nesnáším. Každý rok mě nutili jíst kapra a tak mi to znechutili, že mě pak ani ty dárky nebavily.

Nezapomenutelné Vánoce jsou, když byly děti malé. Čekají dárečky, ale nejsou si jisté, jestli si je zaslouží. Rozzářené dětské oči! To člověku z paměti nikdy nevymizí!

Vzpomínám si na jedny Vánoce po tom, co mi umřel tatínek. Já mám o pět let staršího bratra a ten mi koupil polobotky - maďary se tomu tenkrát říkalo. To byly takový bufy, takový huculský boty, který se hodí tak maximálně, když jdete do lesa nebo na pole. Vždyť já si přála střevíčky do tanečních!

Mám tři děti. Syn byl nejmladší a hrozně věřil na Ježíška a byla ta doba Dědy Mráze... Když dostal dárky a rozbalil je, byl tak šťastnej! A manžel říká: „Teď děti, musíte poděkovat, že jste dostaly dárečky.“ Tak syn vletěl do otevřeného okna a řval radostně na celou ulici: “Pane soudruhu Dědo Mrázi, prosím tě, vrať se! Já ti chci poděkovat! Ty seš tak hodnej!”

Pro mne nejkrásnější
Vánoce byly po rozvodu.
To byla taková úleva!
Užívala jsem si je spolu
se synem. Takový klid
a svoboda!

Já jsem měla většinu
Vánoc velmi hezkých. Některé zas velmi
smutné. Ale nejkrásnějším dárkem byl rok
co rok stoh knížek pod stromečkem.
Už jako malá - v šesti letech - jsem si přála
Staré pověsti české. A pak jsem je
od svého strýce skutečně dostala. Spolu
s Ferdou Mravencem a řadou dalších knih.

Strašně jsem chtěla vidět
zlaté prasátko. A mamičini bratři, kteří
byli jen o trochu starší než já (maminka
byla ze sedmi dětí), mi slíbili, že když
budu hodná, tak ho uvidím. Posadili
mě na křeslo, nahodili mi na hlavu staré
dědečkovy sako, vytáhli ten rukáv a...
nalili mi tam vodu .

Nejkrásnější Vánoce
byly s maminkou.

Když mé dceři byly dva roky, tak jsme
jí koupili kočárek s panenkou. A já ji
dodneška vidím, jak t'apká pod stromeček
k tomu kočárku, chytne ho, dívá se po nás
naprosto nevěřícně, kouká do kočárku...
a potom nás úplně přestala vnímat. Dva dny
s námi pak vůbec nemluvila a žila si ve svém
světě. To byl, myslím, největší zážitek.

Já měla manžela doktora
a Vánoce jsme trávili pokaždé
v jiné zemi. I když jsme neměli
stromček, vždycky jsme
sehnali nějakou větev,
kterou jsme si ozdobili.

Betlém sestavil v dětských letech
Karel Habersberger

Tvorba Aktiv klubu

Marty Dietrich Dvorské

Přejeme Vám VESELÉ VÁNOCE, hravé a poetické!
A jako malý dárek Vám přinášíme naši báseň v próze
(od každého jednu větu)

V ELKÉ VLOČKY PADAJÍ
E STETIKA JE VÁNOČNÍ POETIKA
S EJDEME SE VESPOLEK U STROMKU
E NERGIE NÁM PŘIBÝVÁ
L ÁSKU ROZDÁVÁME
É TEREM SE NESOU PÍSNĚ

V OLÁME DO VĚTRU
Á J, TY ŠTĚDRÝ VEČERE!
N OVÉ DNY NASTÁVAJÍ
O PTIMISMUS SE MNOŽÍ
C ENÍME SI KAŽDÉHO DARU
E UFORIE AŽ V SRDCÍCH ZŮSTÁVÁ

Silvestrovský bonus od členů Aktiv klubu :-)

P R . . .

PREZIDENTSKÝ PROSINCOVÝ PROJEV
(prudce pruderní)

Priatelía, **P**rosím **P**rocitněte! **P**Rvní **P**Rohibice **P**Roběhla **P**Rozaicky.

PRospěla **P**Ragmatickému **P**Rofesorovi. **P**Roč?

PRožže **P**Rofesorova **P**Ráce **P**Rošla **P**Recizní **P**Roklamací.

PRoblém **P**Rominentního **P**Rotivného **P**Rávníka **P**Rolomil **P**Ražský

PPrimátor. **P**Provokativně **P**Rděl **P**Roti **P**Roudu. **P**Reventivní **P**Roces

PRovázela **P**Růměrná **P**Rozačimní **P**Roměna. **P**Raktická **P**Rognóza

PRokázala **P**Rioritně **P**Provizorní **P**Ravdu: **P**Racujte **P**Roklatě **P**Rospěšně!

PRostě **P**Ro **P**Rachy!

REPORTÁŽ O MARTINSKÉ HUSE

Jako vegetariánka to mohu nezaujatě posoudit: Byla vynikající!

Pokud jsem stihla postřehnout a zaznamenat, pochutnalo si třiadvacet klientů a čtyři zaměstnanci.

Summa summarum: ze dvou pořádných hus se dvacet sedm lidí nasytilo, nebo alespoň ochutnalo... chválili a pomlaskávali si všichni! (Tedy objektivně: čtyřem klientům se neslo

na pokoj - ty jsem neslyšela...) Tři druhy knedlíků - karlovarský zmizel jako první. Červené a bílé zelí - kombinovali všichni. Maso skvěle propečené se rozpadalo. Přesto se asistentka Šárka při porcování pěkně zapotila :-)

Asistent Honza poctivě ohlodal kosti.

(Jo, a abych nezapomněla - i jeden pudlík se nažral.) O husách z La Maler se v RoSe bude jistě dlouho vyprávět...

Poděkování všem, kdo se o to zasloužili!

VÁNOČNÍ OBRÁZKOVÝ RÉBUS

pro děti od 3 do 103 let

v tajence naleznete radu nejen na prosinec:

1 1

2 2

3 3

4 4

5 5

6 6

7 7

8 8

9 9

10 10